ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXII, бр. 69 (2294) | Велико Търново, четвъртък, 9 юни 1966 г. | Цена 2 стотинки

ПРЕЗ ЧЕТВЪРТАТА ПЕТИЛЕТКА ПРОМИШЛЕНОСТТА В ГОРНА ОРЯХОВИЦА СЕ ОБОГАТИ С НОВО ГОЛЯМО ПРЕДПРИЯТИЕ — ЗАВОДА ЗА МИКРОТЕЛФЕРИ, А ТРАНСПОРТЪТ — С НОВА АВТОБАЗА И ПЪТНИЧЕСКА АВТОСТАНЦИЯ. ЗНАЧИТЕЛНО УВЕЛИЧИХА СВОИТЕ ПРОИЗВОДСТВЕНИ МОЩНОСТИ ДИП „МЕТАЛУРГИЯ", СПИРТНАТА ФАБРИКА НА ДЗЗ, ДЪРЖАВНИЯТ КЕРАМИЧЕН ЗАВОД „МИЗИЯ", ПРОМКОМБИНАТЪТ И ДР. ОТ 54 МИЛИОНА ЛЕВА ПРЕЗ 1960 ГОДИНА ПРОМИШЛЕНАТА ПРОДУКЦИЯ В ГОРНА ОРЯХОВИЦА ПРЕЗ 1965 ГОДИНА НАРАСНА НА 95 МИЛИОНА ЛЕВА.

ВСЕКИ СЪС СВОЙ ПРИНОС ПРЕД КОНГРЕСА НА БКП

По градове и села в нашия окръг все повече се усилва политическата активност, все повече се разгаря трудовата надпревара в чест на Деветия конгрес на БКП. В тези дни много колективи, насърчени от постигнатите производствени успехи, дадоха допълнителни обещания за повече и по-качествена продукция, за преизпълнение на плана по всички показатели.

С цел да провери готовността на предприятията за достойна среща на конгреса, на 7 юни бюрото на Градския комитет на Партията в Горна Оряховица уреди среща с директорите, партийните секретари, председателите на профкомитетите и секретарите на комсомолските организации от промишлеността, строителството, търговията. Гости на актива бяха другарите Димитър Стоянов, секретар на Окръжния комитет на Партията и Минчо Стефанов, председател на Окръжния съвет на профсъюзите. Срещата бе открита и ръководена от първия секретар на Градския комитет на Партията Иван Дончев.

В своите встъпителни бележки Димитър Димитров, секретар на Градския комитет на Партията, посочи, че благодарение на навреме взетите мерки, на упоритостта на ръководства и колективи пред това важно събитие в живота на партията, успехите непрекъснато се увеличават. Планът за петмесечието на промишлеността в града е осъществен 108 на сто, като е дадена надпланова продукция за 2 500 000 лева. Няма предприятие, което да не изпълнява плана си по обем. Като подчерта, че редица предприятия вече са надвишили годишните си обещания др. Димитров каза, че те трябва отново да направят реална и задълбочена оценка на възможностите и си поставят още по-големи задачи. Ако се запази досегашният темп, има всички условия до края на годината да се произведе надпланова продукция за около 8 милиона лева.

В изказванията си секретарите на партийните комитети и организации засегнаха въпросите за изпълнението на плана и обещанията, съревнованието и масово-политическата работа, техническия прогрес и рационализаторското движение и др. и докладваха, какво обещават колективите до конгреса и какво до края на годината.

Своето слово др. Димитър Стоянов започна с една съпоставка с миналата година, когато трудностите бяха големи, тъй като някои предприятия не си изпълняваха плана по обем. Тази година резултатите показват, че не само е създадена далече по-добра организация от административно-техническите ръководства, но също така се е засилила и отговорността на партийните ръководства и организации. Макар че на тази среща някои представители на предприятия проявиха нежелание да покажат всички възможности на своите предприятия и да дадат такива обещания, които са реални за колективите, в навечерието на конгреса направената на съвещанието равносметка е особено полезна.

В РЕЗУЛТАТ НА РАЗГЪРНАЛАТА СЕ ТРУДОВА НАДПРЕВАРА В ЧЕСТ НА ДЕВЕТИЯ ПАРТИЕН КОНГРЕС КОЛЕКТИВИТЕ НА ПРОМИШЛЕНИТЕ ПРЕДПРИЯТИЯ В ГОРНА ОРЯХОВИЦА ПРОИЗВЕДОХА ПРЕЗ ПЕТМЕСЕЧИЕТО НАДПЛАНОВА ПРОДУКЦИЯ ЗА 2 МИЛИОНА И 500 ХИЛЯДИ ЛЕВА.

По-нататък др. Стоянов засегна въпроса за решенията на пленума на Окръжния комитет на Партията по техническото равнище на производството и качеството на продукцията. Той заяви, че всички ръководители трябва по-често да си припомнят тези решения и да работят за пълното им претворяване в дело, защото е немислимо да се върви напред без технически прогрес. Във връзка с това той направи редица бележки и препоръки по рационализаторската дейност, по научната организация на труда, промишлената естетика, качеството и други.

След кратка почивка горнооряховският партиен и стопански актив има среща с др. Димитър Тужаров, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет, ръководител на делегацията, която наскоро посети Полтавска област в Съветския съюз. С голям интерес присъствуващите изслушаха неговите впечатления от посетените най-вече промишлени предприятия. Главно в Полтава и в промишленото сърце на областта — Кременчуг делегацията е имала възможност широко да се запознае и проучи опита на партийните организации в промишлеността, а също така с въпросите на техническия прогрес и научната организация на труда.

Част от участниците в срещата

НАУЧНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ НА ТРУДА ПОМАГА НА ПОЛТАВЧАНИ

На 7 юни партийният и стопанският актив в Лясковец има среща с председателя на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, който разказа впечатления от посещението на нашата делегация в Полтавска област. Делегацията е посетила и се е запознала с организацията на труда на няколко промишлени предприятия в Полтава, Кременчуг и други градове. Навред тя е била посрещана най-приятелски и сърдечно.

От разказа на др. Тужаров партийният и стопанският актив научи как партийните и комсомолските организации в Полтавска област решават въпросите по производителността на труда, себестойността, рентабилността и качеството на продукцията. Главното в тази насока е мобилизиране усилията и координиране инициативите на производствените колективи. В тези предприятия производството е поставено на научна основа. За тази цел ценна помощ оказват редица научно-изследователски институти. В много от предприятията са изградени и се изграждат научни съвети, които решават и най-трудните задачи. В отделните цехове също има подобни съвети. А наред с това се изграждат и технически бригади, които извършват голяма научно-изследователска работа.

Въпросите по научно-техническата организация на труда, внедрени на дело в промишлеността на Полтавска област, дават повод да се помисли за прилагането им и в нашите предприятия. Това ще помогне за повишаване производителността на труда, рентабилността и качеството на продукцията.

„Главното, което научихме в Полтавска област — каза др. Тужаров, — е, че трябва да се заемем здраво с изграждането на научно-техническа организация на труда в нашите предприятия за поставяне на производството на солидна научна основа".

Т. ЛИЦОВ
от Обществената редакция на в. „Борба" в Лясковец

ОЩЕ ПО-ДЕЙСТВЕНА МАСОВО-ПОЛИТИЧЕСКА РАБОТА

От вторник в окръга започнаха районни съвещания по масово-политическата работа, организирани от Окръжния комитет на Партията. В тях участвуват секретарите и зам.-секретарите на общинските комитети на БКП, секретарите на ДКМС, председателите на общинските комитети на Отечествения фронт, на общинските народни съвети и на ТКЗС. Целта е да се направи преглед на новото в масово-политическата работа в светлината на решенията на Майския пленум на ЦК на БКП и повишените изисквания в подготовката за Деветия партиен конгрес.

Миналите две съвещания в Долна Оряховица и Морава показаха порасналото умение на партийните комитети и организации в подобряване живата работа с хората. Комунистите в окръга по-широко използуват опита на полтавчани за разнообразяване формите и засилване действеността на политическата работа. Расте самоинициативата на партийните групи и организации.

Участието на секретарите на Окръжния комитет на Партията в работата на тези съвещания, както и на отговорни другари от Отечествения фронт и Окръжния народен съвет помага да се изяснят всички въпроси, свързани с разгръщането на още по-целенасочена и жива политическа работа сред трудещите се.

Б. Р. Основни материали от тези съвещания ще публикуваме в един от следващите броеве.

ДАН ЗА РАЗВИТИЕТО НА ВЕЛИКО ТЪРНОВО

На Възванието към българския народ за превръщането на Велико Търново във важен исторически, културен и туристически град с голяма радост се озова и творческият колектив на Шуменския драматичен театър. Артистите решиха да дойдат в старинния град и да изнесат четири представления, като прихода внесат във фонда за развитието на Царевград Търнов.

И на двете представления — дневно и вечерно — във вторник, в салона на Великотърновския драматичен театър, се стекоха стотици трудещи се. Скъпите гости от Шумен представиха комедията „Тайни" от Б. Дановски и П. Славински. Свежите цветя, поднесени на майсторите на театралната сцена, от отделите „Изкуство и култура" при Окръжния и Градския народен съвет, бяха израз на топлотата и сърдечността на великотърновчани към патриотичния почин на артистите от Шумен.

Вчера гостите от Шумен изнесоха във Велико Търново още две представления на комедията „Тайни".

БЪРЗО ДА КОМПЕНСИРАМЕ ЗАГУБИТЕ ОТ НАВОДНЕНИЕТО

ВСЕКИ ЧАС Е СКЪП

ПОСЛЕДНИТЕ изобилни валежи в окръга не само задоволиха нуждите на растенията от вода за правилното им развитие, но предизвикаха и някои нежелателни последици. Водите на Янтра и Росица заляха над 48 000 декара стопанисвана земя. С това се нанесоха немалки щети на кооперативните стопанства, особено на Драганово, Долна Оряховица, Поликрайще, Полски Сеновец, Полски Тръмбеш, Михалци и др. На редица места от обилните валежи блоковете са наводнени.

Какво трябва да се направи!

Бързо, най-много за един-два дни, трябва да се отводнят залетите площи. Там, където културите са унищожени, местата да се почистят, разорат и засеят с царевица за зърно от сорта „ВИР—42", от който са осигурени достатъчно семена. Друга част от площите да се засеее с грах за зелено. Да се отделят достатъчно площи и за корнишони, които най-сигурно биха компенсирали част от загубите. На всяка цена да се презасадат унищожените градини със зелен и червен пипер.

Голям резерв за окръга са вторите култури. Опит в тяхното отглеждане стопанствата вече натрупаха. Има възможност да се разшири производството на втора култура домати и карфиол. Затова ръководителите и специалистите отсега трябва да вземат мерки за осигуряване на достатъчно разсад от тези култури.

Не малко грижи се налагат за всички посеви на пролетниците. Има опасност да се образува дебела почвена кора, което ще затормози тяхното развитие. Ето защо е нужно в близко време да бъдат окопани. Това означава тракторите да работят на две смени по 15—16 часа на ден, като се използуват всички трактористи в стопанствата. От друга страна, да се мобилизира и работната ръка, която да помогне за бързо окопаване на зеленчуковите и на полските култури.

Много голямо внимание сега трябва да се обърне на борбата с болестите и неприятелите по културите. Селскостопанските специалисти да бъдат на своя пост, да следят внимателно за появата на вредителите по различните култури и да вземат незабавни и най-ефикасни мерки за унищожаването им. В тази връзка много голяма е отговорността за опазване на лозята от мана. Очертаващата се обилна реколта може да компенсира голяма част от загубите, ако за нея се положат необходимите грижи. За пръскането на лозята не бива да се разчита само на техниката, а да се мобилизират силите на всички кооператори, служители, работниците от страничните предприятия, свободните от смяна животновъди. При влажно време да се прибегне до прашене със самолети.

Решаващ отрасъл в окръга е пепиниерството. Стопанството в Михалци редица години получава над 60 на сто първокласни лозички. Неговият опит трябва да намери пълно приложение в окръга, като се приложат всички мероприятия своевременно и качествено. Успеят ли стопанствата да получат резултатите на Михалци, това означава в окръга да се реализира над 700 000 лева допълнителен доход.

Това лято жътвата ще бъде трудна, от една страна, поради полягане на посевите на ечемика и част от пшеницата, от друга, поради очертаващата се по-богата реколта. Това изисква още веднаж да се прегледат машините, които ще участвуват в кампанията, да се организира в най-скоро време денонощно дежурство в ремонтните работилници, с оглед бързо отстраняване на евентуалните повреди на машините.

За да се изпълнят всички тези важни и неотменни задачи, е необходима пълна мобилизация на хора и техника. Наложително е да се създаде образцова трудова дисциплина, да се прекратят всякакви отсъствия, да се сложи ред и в най-малката производствена единица. Дълг е на общинските партийни комитети и на всички партийни и други масови организации да подобрят още повече масово-политическата работа с хората, да вдигнат на крак мало и голямо. Тружениците от селското стопанство във Великотърновски окръг са обещали в чест на Деветия партиен конгрес да произведат надпланова продукция за девет милиона лева. И те ще съумеят да се справят с тази задача, въпреки трудностите и изненадите, пред които ги поставя природата.

Петко ПЕТКОВ

ЕНЕРГИЧНИ МЕРКИ

В ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ близо 4000 декара заети с пшеница, царевица, захарно цвекло, зеленчуци, овощни градини и други, бяха наводнени. Изградената за целта комисия обходи засегнатите места и взе бързи и енергични мерки.

Помпените агрегати на две дъждовални машини изтеглят сега водата от залетите 350 декара овощни градини в Раданово. В Полски Тръмбеш се прокопава отводнителен канал. Отводнява се и пиперът в Раданово.

Силно наводнените площи, чието отводняване ще стане по-бавно, предвиждаме да засеем с корнишони. Особено големи грижи се отделят за културите, които могат да се спасят и възстановят. Те ще бъдат своевременно окопани и наторени.

Може да се каже, че културите на близо от половината наводнени площи са напълно унищожени. Това поставя пред още по-голямо изпитание нашия кооператив. Добре е, че разполагаме с достатъчно собствен разсад от зеленчуци и тютюн, необходими за възстановяването на унищожените култури. Семена обаче за засяването на останалите площи не стигат. Направили сме постъпки и ще разчитаме главно на Окръжния клон „Сортови семена" във Велико Търново.

Тазгодишното наводнение ни дава добър урок. За заливането на повече от 800 декара култури причината се крие преди всичко в незавършването на защитните диги в поречието на Янтра, в участъка Полски Тръмбеш и Раданово, за което не беше нужно много да се стори.

БЕЗ СУЕТЕНЕ

ПРИДОШЛИТЕ ВОДИ на Янтра заляха в ТКЗС — Драганово около 8000 декара площи с ечемик, захарно цвекло, зеленчукови култури, ягоди, картофи и други.

Сполетялото ни природно бедствие наложи да се вземат бързи и ефикасни мерки за покриване на загубите. Върху 6120 декара културите са напълно унищожени и ще трябва да се засяват повторно. Стопанството полага усилия да използува всички свои възможности за излизане от тежкото положение.

Полагат се грижи за възстановяването на културите върху останалите наводнени площи в размер на около 2000 декара, където има възможност те да бъдат спасени. На разположение на стопанството е самолет, който пръска срещу болести и неприятели в Горски горен Тръмбеш и днес се прехвърля в Драганово.

Организираме бригади за работа и бърза помощ в засяването и възстановяването на културите върху залетите площи. Не може да не се изкаже похвала в това отношение на Окръжния кооперативен съюз в Горна Оряховица, откъдето дойде помощна бригада от 25 служители.

Гено ГЕНОВ

Пред Деня на работниците от транспорта и съобщенията

Достойни рапорти

Със своите седем празнични дни месец май криеше големи опасности за неизпълнение на плана от железопътния транспорт. Но ръководството на железопътното управление взе своевременно мерки и излезе с призив до всички гари, товарни гари и железопътни райони неделните и празничните дни на май в чест на Деветия конгрес на Партията да бъдат обявени за ударни по натоварването. Транспортните колективи откликнаха с готовност на призива.

Железопътният район по експлоатацията Горна Оряховица, в който влизат всички гари в окръга, на 15 май, неделя, изпълни плана по вагони 127 на сто, а по тонаж 131 на сто. А на 23 и 24 май между деветте жп района в ЖП управление горнооряховският район зае първо място, като изпълни плана средно за двата дни 126 на сто. Най-добри успехи през тези дни постигна товарна гара Горна Оряховица — 163 на сто, а гара Свищов — 137 на сто. Не е излишно да се подчертае, че докато през двата празнични дни железопътните управления в София и Пловдив изпълниха плана по натоварването съответно 67 и 74 на сто, колективът на железопътното управление Горна Оряховица постигна 102 на сто.

Ударната работа на колективите в празничните и неделните дни позволи планът на управлението за месец май по натоварването да бъде изпълнен 108 на сто, като бяха натоварени в повече 4414 вагона и 101 027 тона. Наред с това статичното натоварване бе изпълнено 102 на сто, празният пробег на вагоните 116 на сто, местният престой на вагоните 106 на сто, а оборотът на вагона 103.3 на сто.

За своя празник — 26 юни, колективът на железопътното управление готви достойни трудови рапорти.

Н. РУСЕВ

В НЯКОЛКО РЕДА...

БРЮКСЕЛ, 8 юни (ТАСС). — Политбюро на Белгийската комунистическа партия протестира днес против намерението на белгийското правителство да разреши да бъде преместена главната квартира на върховното командуване на обединените въоръжени сили на НАТО в Европа на територията на Белгия.

ВАРШАВА 8 юни (ТАСС). — Във Волщин (Познанско воеводство) днес бе открита полско-датска среща около кръглата маса. В нея участвуват членове на Парламента, учени, публицисти, дейци на културата на двете страни.

ХАНОЙ, 8 юни (ТАСС) — Комисията за връзки с чужбина при ЦК на Националния фронт за освобождение на Южен Виетнам е предупредила филипинските власти, че ако изпратят 2000 филипински наемници в Южен Виетнам за участие в американската война, ще носят отговорността за сериозните последствия от тези действия. Това съобщава агенция ВИА, позовавайки се на агенция „Освобождение".

МОСКВА, 8 юни (ТАСС) — Нова лаборатория — шеста по ред ще допълни комплекса на Обединения институт за ядрени изследвания в град Дубна, където работят заедно физици от социалистическите държави. Такова решение беше взето на 20-та сесия на научния съвет на института.

ПАРИЖ, 8 юни (ТАСС) — Както съобщава „Юманите", мадридският съд е осъдил антифранкистите Варитано, Унзукрада и Бакиола на 14 месеца затвор и глоба 20 хиляди песети. Тези патриоти, които бяха обвинени в „нелегална пропаганда", бяха арестувани в началото на 1966 година.

Новини по телекса от БТА

ДЕКЛАРАЦИЯ НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ НА ДРВ

ХАНОЙ, 8 юни (ТАСС). — Въпреки растящите протести на западногерманския народ и на прогресивната общественост от целия свят, правителството на Западна Германия упорито продължава да увеличава своята помощ за правителството на САЩ в неговата агресивна война в Южен Виетнам — се казва в публикуваната тук декларация на Министерството на външните работи на ДРВ.

Неотдавна, когато беше в Съединените щати, западногерманският министър на отбраната обеща да осигури на Съединените щати още артилерия, боеприпаси и военни съоръжения за войната във Виетнам на обща сума 300 милиона марки — се изтъква в декларацията, предадена от агенция ВИА. Освен това западногерманското правителство разреши на свои летци да участвуват в американските военновъздушни сили, действуващи във Виетнам.

Ясно е, че западногерманското правителство влиза в още по-тесен сговор с правителството на САЩ, за да получи още по-голяма подкрепа от Съединените щати за своята агресивна реваншистка политика в Европа. То грубо нарушава Женевските споразумения от 1954 година за Виетнам и действува в разрез с националните интереси на виетнамския, а също и на западногерманския народ.

Правителството на ДР Виетнам решително осъжда изложените по-горе действия на западногерманското правителство и настоява то незабавно да прекрати всички престъпни действия против виетнамския народ. (БТА).

ПАРТИЗАНИТЕ ОБСТРЕЛВАЛИ ЛЕТИЩЕ ЗА ХЕЛИКОПТЕРИ

НЮ ЙОРК, 8 юни (БТА) — Снощи към полунощ партизани са обстрелвали с минометен огън летището край Винлонг, разположено в делтата на река Меконг, на около 120 км. югоизточно от Сайгон. Според официални данни бил повреден един хеликоптер. Летището, в което се намират предимно хеликоптери и транспортни самолети, за втори път е обект на подобно нападение на партизаните в последните дванадесет дни.

Наградата на хората

ЗА ТЯХ ГОВОРЯТ предимно резултатите от работата. Те са пропагандисти. Благодарни са им трудовите хора от махалите Семковци, Клъшка река, Цеперани, Сеймени, Виларе, Цонковци. Става дума за пропагандистите Денко Колев, Николай Петров, Кънчо Иванов, Марийка Нонова, за другарите Максимов, Мартинова и други.

В студ и виелица, в дъжд и сняг те поемаха пътя към тия махалички, отстоящи на 3—4—5 километра от централното село.

Хората ги срещаха с радост. Още не влезли, им слагаха вечеря, предлагаха им топли чорапи, сетне се умълчаваха и слушаха беседите. А те говореха за интересни неща — за последните политически събития, за живота на загинали борци, за живота на други борещи се народи и на още много, много теми.

Лекторите Колев и Кънев запознаваха пък слушателите си с въпросите на възпитанието на новия човек в комунистическото общество, Николай Петров разглеждаше новото в социалистическия бит, а Максимов патриотичното възпитание на трудещите се.

След лекцията в повечето случаи се разясняваха и решения на съвета, хората задаваха на пропагандистите интересуващи ги въпроси около благоустрояването, подобряване на обслужването и други.

И пак те, няколкото мъже и жени, тръгваха в тъмното, в дъжда и снега, през три, през четири километра, отнасяха в съвета мненията и желанията на своите слушатели, настояваха да се вземат решения и на следващото отиване за лекция съобщаваха резултатите.

До късно светеха домовете, където се събираха хората от махалата. Понякога от там се чуваха песни. После с електрически фенерчета на групи хората им сочеха пътя към Райковци. Труд, много труд вложиха тия хора и за всичко това получиха само една награда — признателността, искрената обич на всички свои слушатели от община Вонеща вода.

Д. КУЦАРОВ

ВЪЛНУВАЩИ СРЕЩИ

НА ПЛОЩАДА в Овча могила един по един пристигаха камиони с младежи и девойки. Те идеха от целия район за Деня на Комсомола, какъвто се прави и ще се прави и занапред всеки месец в различно селище. Този път са се озовали особено много комсомолци. Денят е посветен на падналите в борбата срещу фашизма и капитализма, в Отечествената война, на 90-годишнината от героичната смърт на Христо Ботев.

Заместник-секретарката на Общинския комитет на Комсомола в Овча могила Йовка Георгиева откри тържеството и обяви, че всяка година през май, комсомолците от района ще правят своята среща тук.

След това Минка Димитрова говори за падналите в борбата.

Започна програмата. Заредиха се възрожденски песни и пламенни стихове за загиналите, безсмъртните думи на Ботев, Смирненски, Вапцаров, песни и стихове за социалистическото строителство.

В лични разговори младежите обмениха опит и в комсомолската работа, и в производствената дейност. Късно вечерта всички си тръгнаха, отнасяйки един хубав спомен за втория поред Ден на Комсомола в техния район.

Георги Иванов

* * *

ВЪЗПИТАНИЦИТЕ на Дома за деца и юноши „Вечвой" в Елена проведоха тържество в памет на Христо Ботев и падналите борци в борбата против фашизма и капитализма.

Доклад за делото на борците и по-специално за патрона на дома Стефан Петров Йовчев (Вечвой) изнесе директорът Тодор Маринов Раднев.

Скъпи гости на тържеството бяха майката на Вечвой баба Мария и сестра му Йорданка Йовчева. В изказването си баба Мария се обърна към възпитаниците:

— Бъдете добри ученици както моя син. Той обичаше ученето, обичаше преди всичко свободата.

Гинка Петрова

* * *

ТРУДОВИЯТ КОЛЕКТИВ на Промкомбината в Горна Оряховица има тия дни среща с активните борци против фашизма и капитализма Атанас Цеков, Русана Палаузова, Иванка Кръстева, Никола Анастасов и други, посветена на Деня на Ботев и загиналите в борбата против турското робство, фашизма и капитализма и в Отечествената война. Слово за героите произнесе членът на Градския комитет на БКП Атанас Цеков.

Спомени за своето участие в антифашистката борба разказа бившата партизанка Русана Палаузова. За активната борба против фашизма, за жестоката експлоатация на трудовите хора от капиталистите и особено за използването на женския и детския труд разказа активната боркиня против фашизма и капитализма Димитрина Коцева.

На срещата говори и изтъкнатата производственичка от машинно-плетаческия отдел на Промкомбината Анка Дянкова. Тя посочи производствените успехи на колектива.

Ив. Джипов

5. ЗАВИНАГИ ПРИ ПАРТИЗАНИТЕ

По огнения път на борбата

Спомени от Колю РУСЕВ

СЕПТЕМВРИ. Утрините идват късно, окъпани в обил на роса. После есенното слънце изплува иззад баира, попива росата, хвърля своите късни топли лъчи и позлатява кехлибарените зърна на прочутия по нашия край сорт грозде „Болгар".

Слагам в торбичката малко хляб, бучка сиренце и един учебник за подофицера от българската войска и подкарвам кравите на паша.

— Партизаните трябва да бъдат добри бойци — беше ми казал при една среща Панчо. Аз в казарма не бях служил, затова взех този учебник и го носех постоянно. А в него имаше от всичко по малко: и описание на оръжието — пушка, карабина, пистолет, и как се действува с него — хватки, премервания, начин на водене на стрелбата. Имаше въпроси за караулната служба и санитарно дело, въобще беше даден оня минимум от военни познания, които трябва да се знаят от един кандидат за партизанин, но служил в редовете на армията. И този учебник ми помогна много да видя в какво се състои военната работа и впоследствие по-лесно да усвоявам, макар и оскъдните знания, които ни даваха в отряда в нашите занятия, особено през зимата.

В Павликени днес е сбор, но аз не отидох. Доста пъти вече бях ходил там по работа, поне сега да не ме виждат.

Слънцето беше превалило обед. Аз съм се зачел, а кравите кротко пасят есенната трева. Гората откъм селото защумоля и из храстите изкача брат ми.

— Какво правиш тук? — питам.

— Пръ теб идвам. Бях в Павликени. Там ме видя Илия Златев. Пита ме къде си. Аз му казах къде, а той вика: „Иди си веднага и му кажи да дойде в Павликени, че го търся по много важна работа. Макар и по мръкнало, нека дойде". И аз дойдох.

— Не ти ли каза защо? — зададох аз един съвсем излишен въпрос. Кой би казал за какво ме викат.

— Не, не ми каза. Давай горбата.

Разбрах, че ще има пак някаква интересна работица, но каква? Отдавна ние поставяхме въпроса за преминаване в нелегалност, но все ни отказваха.

— Има време. Вие работете тук, разширявайте връзките на РМС с младежта — ми отговори при една от срещите ни Панчо.

— Няма още нареждане — каза ще Райко Ранков, когато вечер под бреста го притиснахме с нашето искане — но ще бъде.

Затова и не очаквах сега да се реши този въпрос, още повече че ме викаше не друг, а Илия Златев. С него ние се запознахме в ЮТС, когато той беше ученик в коларо-бъчварското училище в Павликени. Едър, с продълговато бяло лице, дълъг нос, който придава още по-удължена форма на лицето му, с кафяви, умни и решителни очи, с неслизаща от устата му усмивка, но твърд в решенията си и настоичив в доведеното им докрай — той спечели доверието на учениците от неговото училище и в скоро време стана признат ръководител на ЮТС и впоследствие на РМС, за да стигне до член на Районния комитет на РМС за Павликенския район и отговорник за ремсовата работа в коларо-бъчварското училище, девическото професионално училище и да се свърже за работа с практическото земеделско училище в града. После с него ни сближи още повече съвместната работа, особено през лятото на 1943 година. Ходенето на нелегални конференции в белочерковските лозя, отвеждането и настаняването за лекуване на Милка в Павликени, общото ни желание да се отдадем на борбата. И сега, той ме викаше.

Когато пристигнах в Павликени, избягвайки по пътя срещите с отиващите си по селата сборяни, сборът беше в своя разгар. Търговците се надвикваха в рекламирането на стоките си. Младежи и девойки се движеха по площада, подхвърляха си закачки, смееха се и с това се мъчеха да прогонят нерадостните мисли от тежкия живот. Вечерникът развяваше окачените на балконите на верноподаниците на хитлеристкия нов ред знамена с пречупения кръст, които лениво се полюшваха, сякаш виждахи, че тяхното място не е тук, а на бокчета, Илия взе някакви медикаменти, предадени му от медицинската сестра от болницата в Павликени Стефка Иринчева, после отиде към сайванта, порови се в плявата, измъкна патрони и други дребни, неприбрани досега муниции и когато се наканихме да излизаме майка му извика от кухнята.

— Пък да не закъснявате много.

— Няма, няма — отговаря Илия.

— Да де знам — каза, усмихвайки се баба Данка и се загледа след нас. Радва се майката какъв строен, едър хубав син е отгледала, отмяна ще й доведе в къщи, на внуци ще се радва. Ние потъваме в нощта.

Всичко каквото е необходимо на Илия още през деня е пренесено в квартирата на Съботин Генов. Когато пристигнахме там, вече ни очакваше и Йордан Бойчев. Те бяха известени, като настоящи ръководители на РМС в гимназията, за нашето преминаване в нелегалност, бяха помогнали в подготовката на багажа и всичко необходимо за нас и сега искаха да ни изпратят.

— Щастливци сте вие — казват ни те.

— Не се тревожете, времето на вашето идване в гората не ще закъснее много — отговаряме ние.

А вечерта вече припада и разлука. Някакъв песнопоец свири на своята хармоника и с пресипналия си глас иска да надвика глъчката, която се носи над площада. Бях се облякъл не много като за сбор — отде да знам как трябва. За това дрехите ми бяха такива, с които да може да се отиде в гората — възможно е да провеждаме нова акция.

Отдалеч зърнах едрата фигура на Илия. Като ме видя, той се отдели от компанията си, стисна радостно десницата ми и целия сияещ, като се огледа вляво и вдясно, каза:

— Радостна вест. Днес заминаваме с теб завинаги при партизаните. . .

— Вяно ли? Кой ти каза?

Илия леко открехна дъсчената вратичка и още по-леко я притвори зад нас. Ниската, прихлупена от керемидения покрив къща, се е сгушила във вечерния мрак, сгъстен от засадените пред нея натежали от плод ябълки и други дръвчета. Само лампата в приготвената за кухня избичка пръска разсеяна светлина и с това още повече сгъстява мрака около къщата.

Пред нас е Павликени. Прощавай наш град, в който се учихме, в който укрепвахме като ремсисти. Там в дъното е гимназията, която въпреки арестите, преследванията, тормоза, си оставаше наша крепост. И сега там остават смели другари, готови да направят всичко в името на Партията, на освободителната борба. Там, на южното крило, в крайната западна класна стая на първия етаж се проведе горещото събрание на ЮТС — нашата последна крепост от младежките организации. Пред очите ми е пълната до последен предел класна стая. На катедрата застана учителя-ръководител на дружеството:

— Ученици, съгласно разпореждане на министерството на просветата, вие трябва да гласувате нашето дружество ЮТС да стане колективен член на „Бранник".

— Още не е станал — подмята някой от галерията.

— . . . Да мине под ръководството на тази младежка организация, — продължи да разяснява той решението на министерството.

— Имате думата — завърши той изказването си.

Настъпи тягостно мълчание. По ремсови групи беше обсъждано какво ще бъде нашето поведение. но кой ще изложи становището не на всички беше известно. Кирил Бенчев вдигна ръка. Всички останаха изненадани, по-скоро изненаданите бяха мнозина, неорганизираните, които не бяха имали случай да беседват по-рано с него. Защото той не блестеше с успеха в клас, понякога му пишеха и двойки, но малцина знаеха неговата нелегална дейност, способността му да организира и ръководи ремсовите групи по паралелки и класове, малцина познаваха логичното му слово.

— Другари, — започна той, като казваше с такава сила и твърдост думите си като че ли ги задем своята организация.

Директорията разтури Съюза, но младежите бяха настроени против директорията, против министерството. . .

Постепенно градът остава зад нас. Минаваме край земеделското училище, преминаваме реката по разбито мостче, направено от дървета и засипано с пръст и покрай зрелите царевици, през избуяли люцерни се явяваме на уговореното място за среща с Георги Горанов и Георги Попов от с. Михалци, което по поръчение на секретаря на Районния комитет на Партията Панчо, трябва да ни отведат в отряда.

След кратка почивка тръгваме по селския път за с. Михалци.

А то вървим ли. . . Иде ни да хвръкнем, за да стигнем по-скоро при нашите другари, с някой от които вече сме се срещали. Вървим с ускорени крачки, а пътят като че ли се удължава. Нощта е тъмна, тиха. Само млечният път хвърля бледа светлина и звездите весело примигват. Около нас ухае на полски треви, на зряла царевица, на косена люцерна, но ние не чувстваме и не обръщаме внимание на това.

Преминаваме в брод р. Росица, заобикаляме през ожънатите ниви с. Михалци от западна страна и когато преминаваме зад керамичната фабрика и потъваме в сенките на върбите, между които лениво се влачи не съвсем малка река, се срещаме с партизаните от Павликенската чета.

— Здравейте, — и ръцете се хващат в здраво другарско ръкостискане.

Кратка почивка. Панчо и Бойко ме извикват и Панчо ми казва.

— Трябва да стигнем след полунощ на Канлъдере. Познаваш пътя, ще ни водиш.

В партизанска колона, един по един, ние тръгваме. През ниви, през лозя, натежали от обилен плод, през синори и дерета вървим.

Нощта вече е превалила и ние сме източно от Канлъдере. По шосето откъм с. Добромирка се чува тропот на подковани обувки, чува се как преминават по моста и изведнаж заглъхва, щом пътуващите напуснаха каменната настилка на шосето.

— Чук — чук. — подава се парол.

Отговаряме с три почуквания на камък върху ложата на пушка, подава се парол и иззад гората излиза Владо, а след него и партизаните от Габровско-Севлиевския отряд. Изтегляме се в местността Курийто. Вече се разсъмва, а хляб не е осигурен.

Владо и Панчо се съветват и после ми казват.

— Теб още не те знаят, че си партизанин. Ще отидеш в Райкови да изпекат хляб.

Аз напуснах другарите, отрязах си една пръчка и като я премятах из ръцете си, заедно с изгрева на слънцето, пристигнах в дома на Райко Ранков. Посрещна ме баба Върба.

— Добро утро, бабо Върбо. Нашите момчета са тук, ама трябва много хляб. Поне 2—3 пещи да се изпекат. Ще стане ли?

— Ще стане Колчо. Тю-ю, то няма-няма да е много хубав, пресен, ама какво да правя — започва да се вайка тя.

Вечерта хлябът беше изкаран от сина й Александър на нивата.

(Следва)

НОВООТКРИТИ ЦЪРКВИ НА ЦАРЕВЕЦ

Тази пролет на древния хълм Царевец започнаха основни проучвания на терена, организирани от Археологическия институт при Българската академия на науките и Окръжния музей.

Работата започна на три обекта едновременно — непосредствено до Балдуиновата кула, източно от Патриаршията и северно от царските дворци, под ръководството на Въло Вълов, Никола Ангелов и Богдан Султов.

На сравнително равно място, близко до дворците се очертаха основите на една от най-големите, разкрити досега църкви, триабсидна, от времето на Втората българска държава. Непосредствено до нея напълно са запазени основите на друга малка, едноабсидна църква. В чертите на двете църкви бе намерен оловен печат от времето на Иван Александър и монети, сечени през царуването на последните български царе Иван Александър и Иван Шишман. Особено добре са запазени монетите с монограма на цар Иван Шишман.

Преди да достигнат основите и абсидите на църквите, работниците от групата на Богдан Султов преминаха през един пласт, чиито предмети говорят за превръщането на тези места от завоевателя в гробища след падането на България под турско робство. Турски надпис върху един камък ни връща назад, в онези времена, когато с невежествена жестокост завоевателят е рушил паметниците на културата.

Групата работници-пенсионери, която извършва разкопките до Балдуиновата кула на Царевец.

На десетина метра северно от Балдуиновата кула са разкрити основите на друга триабсидна църква, както и зидовете на постройки в пряка близост до стражевата кула.

Източно от патриаршията са достигнати основите на жилища на обикновеното население — занаятчии, придворни и други. Тук са намерени интересни фрагменти и цели керамични съдове, проти за леене на благородни метали и други предмети от български произход.

Здр. Стефанов

Спорт · Спорти · Спорт

ГРАДСКИ ПЪРВЕНСТВА

Във Велико Търново оспорвано продължават градските първенства по футбол, баскетбол, волейбол и тенис на маса.

В „А" футболна група начело във временното класиране през пролетния полусезон е отборът на поделение 90620 с 12 точки. В „Б" група водачи са отборите на Окръжната болница и ТПК „Метал" с по 9 точки и във „В" група на първо място са футболистите на поделение 80740 с 10 точки.

При жените първенец по баскетбол излезе отборът на ВПИ „Братя Кирил и Методий". При мъжете в първа група начело е отборът на Медицинския техникум.

При волейбола начело в първа група е отборът на поделение 90620.

По тенис на маса отбор първенец в първа група е Окръжно пътно управление.

Ев. Хаджидончев

Тежък двубой

Мачът за първенство на зона „Янтра" между отборите на ЖП депо (ГО) и „Червено знаме" (Пав) беше тежък и за двата състава. Въпреки наводнения терен, футболистите играха с голямо желание.

Осемдесет минути домакините играха с 10 души — отстранен беше Маринов (4) — но въпреки това бяха равностоен противник. Нападателите на гостите обаче направиха много пропуски, а силни удари на Йорданов и Банчев бяха спасени от вратаря на железничарите. Така срещата завърши наравно — 0:0.

И. Друмев

Спартакиада на сините връзки

От няколко години редовно в Павликени се уреждат състезания и на чавдарчетата. Традиция стана в тях да участвуват и ученици от началния курс. Масово беше участието на чавдарчетата в спартакиадата. Преди няколко дни се проведе и третият етап. Начело с музика, участниците се отправиха към стадиона. Оспорвана беше борбата по бягане, дълъг скок и хвърляне между отборите на с. Недан, основното училище и училище „Бачо Киро" от Павликени.

Радостни бяха учениците от началния курс на училище „Бачо Киро", които заеха първо място с 5330 точки. След тях се наредиха другарчетата им от основното училище с 5050 точки и с. Недан с 4119 точки. Много оспорвано премина и борбата за почетно класиране на народна топка.

„А" окръжна футболна група

РЕЗУЛТАТИ:

Златарица — Ресен — (отложена), Патреш — Морава 2:0, Самоводене — ВФСИ 1:5, Овча могила — Драганово 2:1, Леденик — П. Сеновец 1:1, Стражица — Драгомирово 4:0, Карансен — Бяла черква 2:0.

КЛАСИРАНЕ:

1.	ВФСИ — Свищов	68:22	40
2.	Карансен	61:24	36
3.	Морава	44:28	32
4.	Ресен	56:41	30
5.	Бяла черква	60:49	29
6.	Овча могила	44:35	26
7.	Леденик	36:34	26
8.	Патреш	37:43	26
9.	Стражица	46:46	25
10.	Самоводене	39:42	24
11.	Драганово	34:38	24
12.	Първомайци	41:49	24
13.	Златарица	28:54	20
14.	П. Сеновец	35:82	19
15.	Драгомирово	21:62	9

„Б" окръжните футболни групи

ИЗТОЧНА

КЛАСИРАНЕ:

1.	Сашево	74:25	40
2.	Кесарево	67:27	39
3.	Маталургия	67:24	32
4.	Асеново	68:28	32
5.	Джулюница	55:42	28
6.	Козаревец	51:51	26
7.	Беляковец	47:45	25
8.	Писарево	47:46	25
9.	Върбица	41:44	24
10.	Лясковец	45:56	24
11.	Николаево	44:62	21
12.	Поликраище	27:67	15
13.	Камен	29:62	14
14.	Елена	10:80	5

ЗАПАДНА

КЛАСИРАНЕ:

1.	Ореш	63:24	35
2.	Водолей	77:54	31
3.	Михалци	49:28	31
4.	Г. Студена	36:44	28
5.	Алеково	53:43	26
6.	Дъскот	45:49	26
7.	Александрово	45:50	24
8.	Димча	47:50	23
9.	Козловец	38:53	23
10.	В. Сливово	46:46	22
11.	Масларево	44:50	22
12.	Г. Липница	40:63	21
13.	Вардим	54:50	20
14.	Бутово	[illegible]	17

С ОЩЕ ПО-ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ

Бюрото на Градския комитет на БКП в Павликени се грижи за ръководството и укрепването на комсомолските дружества в града и двете съставни села Недан и Патреш. Работата се контролира и подпомага от партийните организации

Резултат на грижите и вниманието към комсомолските дружества е и неотдавна проведеният пленум на Градския комитет на БКП по партийното ръководство на комсомолската организация. Доклад изнесе първият секретар на Градския комитет на БКП в Павликени Никола Василев

И в доклада, и в разискванията на пленума въпроси се обърна внимание на основни моменти от партийното ръководство на Комсомола, анализираха се добри и лоши примери.

В. Иларионов

от Обществената редакция на в. „Борба" в Павликени

ПРЕД ПЛЕНУМА НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП

ПО ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

ИКОНОМИЧЕСКИТЕ ПОКАЗАТЕЛИ И ЗАПЛАЩАНЕТО НА ТРУДА

УВЕЛИЧАВАНЕТО НА продукцията от животновъдството и снижаването на себестойността винаги е занимавало ръководителите на кооперативното стопанство в Масларево. Животновъдството при нас е все още губеш отрасъл, но имаме известно подобрение през последните години. В 1961 г. от тоя отрасъл е получена чиста продукция за 66 049 лв., а през 1965 година — за 304 953 лева. В стопанството се завърши вътрешностопанската специализация и концентрация.

Най-добри резултати имаме от птицевъдната ферма. Доходът, който получаваме от нея, представлява 44.2 на сто от общата продукция в животновъдството, а чистият доход достигна 54 443 лева. Намалена е и себестойността на произвежданата продукция, което се вижда от следните данни:

Показатели	яйца		птиче месо	
	1961 г.	1965 г.	1961 г.	1965 г.
1. Себестойност на 100 кг или 100 бр. в лева	9. 88	6. 20	11[illegible]	89. 5
2. Производствени разходи:				
а) материали в лева	8. 01	. 82	88	69. 5
б) труд в човекодни	0. 79	0. 32	[illegible]	19

Най-голям дял в птицевъдната ферма заемат преките материални разходи. Те са около 94 на сто, а само 6 на сто са косвените разходи. От преките разходи най-голям дял има фуражът. На тия разходи животновъдите обръщат голямо внимание и с всяка измината година ги намаляват. Птиците се хранят с пълноценни фуражни смески, които достигат до 65 на сто от дажбата. От друга страна, голям е стремежът към икономичното изхранване на тия фуражи. Под икономично хранене нашите животновъди не разбират птиците да се хранят с намалени дажби, а да правят икономия от разпиляване и разваляне на фуража, да се дава храната така, че най-правилно да се оползотворява от птиците. Гладачите имат пълна самостоятелност да дават фураж на воля, без ограничение, но да получават насреща продукция. Така в резултат на повишената продукция ние имаме значително намаляване на концентрирания фураж за едно яйце.

За намаляване на материалните разходи допринася и това, че грубите фуражи се складират по групи. Всеки животновъд отговаря сам за грубия фураж, пази го от разваляне и разпиляване, защото знае, че всеки килограм похабен фураж ще оскъпи себестойността на продукцията му. Животновъдите се стремят да правят икономия на материални разходи за дребни ремонти, като някои се извършват от самите тях, стопанисват добре инвентара си.

Анализът на данните показва, че производителността на труда в животновъдството през 1965 г. е нараснала в сравнение с 1961 г. с 86 на сто, а само в птицевъдната ферма със 100 на сто. На един вложен човекоден в птицевъдната ферма през 1961 г. е получена обща продукция за 9,4 лева, а през 1965 г. за 19 лева. В говедовъдната ферма от 5 лева продукцията се е увеличила на 9.60 лева. Повишаването на производителността на труда може да се търси по няколко направления. През последните години ние механизирахме редица процеси. В птицевъдната ферма е механизиран единият птичарник за 10 000 птици-носачки. Там се използува количка за разнасяне на храна и събиране на яйцата и пренасянето на фуража от скалада до бункера на количката, посредством шнеков транспортьор. В говедовъдната ферма през 1965 година започна да работи доилната инсталация.

Правилната организация на труда в животновъдството също има своя дял. За да знаем, всеки работен процес за колко минути се извършва и как се уплътнява работният ден на животновъда във фермата, започнахме специални наблюдения. Тия наблюдения няма да ползуваме за изготвяне на трудови норми, но ще ни послужат при решаването на въпроса за съкращаване на работния ден или преминаване на двусменна работа. Така животновъдите ще имат повече време за почивка извън фермата и за културни занимания.

Новата система на планиране и ръководство ще създаде още по-добри условия за пълното приложение на вътрешно-стопанската сметка, за повишаване на колективната и личната материална заинтересованост на животновъдите. Огромната сила, която съдържа материалната заинтересованост е добре позната от всички. Стремим се всеки гладач да получи такава част от обществения продукт, която да отговаря на количеството и качеството на вложения от него труд. Ето например какви са резултатите от групата на Трайко Колев през 1965 година:

Показатели	план лв.	изпълнено л.
1. Обща продукция	, 000	68 891
2. Материални разходи	29 564	36 482
3. Чиста продукция	17 436	32 409
4. Трудово възнаграждение	2 615	4 961

Трудовото възнаграждение зависи от получената чиста продукция. Предвидено е на сто лева чиста продукция да се дава по 15 лева за труд. Запланувана и непланувана чиста продукция се заплаща еднакво на 100 лева. В случая е предвидено да получи за вложения труд 2615 лв., но тъй като е получена повече чиста продукция, заплащането се увеличава на 4861 лева. От практиката, която имаме, ние установихме, че е трудно да се контролира фонд „Работна заплата" с трудовите норми и няма добър резултат. Контролирането му осъществяваме с приетия норматив за заплащането в края на годината. През годината животновъдите работят и получават авансово. При ежемесечното отчитане се вижда всяка група колко чиста продукция е получила и която група няма добри резултати, а има повече материални разходи авансът й се намалява, за да не се преавансира. Ние се убедихме, че когато вътрешностопанската сметка е изработена за всяка група, а не общо за фермата, се получават по-добри резултати и се създават по-добри условия за повишаване на личната материална заинтересованост.

Стремим се получената чиста продукция да покрие всички отчисления за обществените и централизирани фондове, а така също и за заплащането на труда на кооператорите. В овцевъдната ферма за всеки 100 лева чиста продукция се заплаща 70 лева, при кравите — 75 лв., при говедата за угояване — 53 лева и т. н. Определянето на нормативите за заплащане се променят всяка година, в зависимост от вложената механизация, изменение на цените и др. Така за 1965 година при птиците-носачки се заплащаше за 100 лв. чиста продукция 15 лв. за труд, но през 1966 г. остана на 12 лева. Производствените съвети на фермите имат право от своя страна да увеличават или намаляват норматива за заплащане вътрешно във фермата по групи, но да се спази определеното заплащане за фермата.

За да имат по-голям стремеж за преизпълнение на плана, на животновъдите се дава част от произведената надпланова продукция. За преизпълнение на плана за млякото, месото, яйцата се дава 10 на сто от преизпълнението. Така за 1965 г. групата на Трайко Колев получи от преизпълнение на плана за яйцата 350 лева. В стремежа си кооператорите да получат по-добро заплащане те разкриват все нови и нови резерви за намаляване на себестойността и повишаване на производителността на труда. А това е от съществено значение за успеха на отделните отрасли в кооператива.

Димитра БОРИСОВА

плановик-икономист в ТКЗС в с. Масларево

ДА НЕ СЕ ГУБИ СЕКУНДА

ПРОСТОРЕН И СВЕТЪЛ е новият отдел за разфасовка на захар в Захарната фабрика — Горна Оряховица. Сложните плетеници и бездруйните механизми на машината се движат удивително бързо. По лентата в неспирен поток се носят красивите пакети, а шесте жени едва смогват да ги поемат и редят в чувалите. Колко просто изглежда всичко! Но изведнаж става тихо

— Какво се случи? — пита майсторът на смяната Тодор Памукчиев и побутва тук-там спрялата машина. — Пускай! — обръща се след малко към помощника си и в миг механизмите се завъртат.

Сигурно бе нещо дребно — или празен пакет е залепнал за калъпа с вътрешната си страна, или късче хартия е попаднало на крайния изключвател. . . Но каквото и да е, то трябва бързо да се открие, защото стремежът на колектива е да не се губи напразно секундата. Всяка минута от машината излизат 73 пакета.

Много усилия бяха необходими на колектива, докато опознае машината и овладее нейните особености. Оказа се например, че за неуспехите причината е в неподходящата хартия. Направена бе заявка за доставка на хартия, отговаряща на изискванията. Не беше добро и лепилото. Но с помощта на лабораторията при Захарната фабрика а това се оправи. Конструираха дори и машина за подготовка на лепилото. Успехите дойдоха най-вече от проявената голяма упоритост от целия колектив. Добре работи и младият техник Димитър Гешев, и сменният майстор Димитър Асенов, и помощник-майсторите Бонка Събева, Пенка Янева и Мария Александрова.

Докато в началото машината произвеждаше от 6 до 10 хиляди пакета на смяна, след овладяването й се достига до 22—28 хиляди и отделът сега изпълнява нормата 130—140 на сто. А ако се направи едно сравнение със стария ръчен начин на разфасовка, ще се види колко значителна икономия се постига. При стария начин тук работеха 109 души, за труда на които денонощно се заплащаха 236 лева и амбалажът за тон захар струваше 12.80 лева. Сега при машините работят 44 души, за труда на които се заплащат 96 лева дневно, а за амбалажа на тон захар — 8.50 лева.

Най-голямата награда за колектива на новия отдел при Захарната фабрика е тази, че досега не са получени никакви рекламации по качеството, грамажа и външния вид на опаковката на захарта.

Ст. ГРАДИНАРОВА

от Обществената редакция на в. „Борба" в Горна Оряховица

В чест на Деветия партиен конгрес бригадата за комунистически труд „Георги Измирлиев" в Бонбонената фабрика при ДЗЗ в Горна Оряховица преизпълнява допълнителното си обещание. Вместо 116, тя изпълнява дневните си норми 120 на сто.

СТРОИТЕЛИ

ОЩЕ НЕ СЕ Е РАЗСЪМНАЛО и край новостроящата се търговска сграда в с. Паскалевец започват да се събират мъже, облечени в сини дочени костюми. Това са майсторите от паскалевската строителна група с ръководител Иван Янков.

Пръв идва на работа майсторът Кирил Главанаков, последван от Петко Макавеев, бай Стефан Дешев, Васил Дешев, Иван Трифонов, Лазар Трифонов и др. А ето, че откъм читалището се задава млад човек, свирукайки с уста чудна мелодия. Това е строителят Симеон Нейков, дългогодишен самодеец при народното читалище, участвувал повече от десет години в битовия оркестър. Весело се работи с него.

Така се събираха тия строители и през зимата в тая постройка. И в най-големите студове не прекъсваха работа на търговската сграда. Измазаха отвътре стените, подовете трамбоваха, циментираха, стъпалата направиха и т. н. Сега вече е топло и приятно за работа. Затова строителите сутрин идват по-рано, а вечер позакъсняват. Дали са дума пред ръководството да предадат в най-скоро време постройката напълно завършена.

Много сгради са построили майсторите от строителната група. В село няма къща или плевник, сграда, където да не са участвували грубите изкусни ръце на тия строители. А новото селище, което израсна след 9 септември 1944 години, сред нивите, пак те го построиха.

Когато миналите години се строеше училището, те пак взеха активно участие заедно с други строители от село. Новото читалище също те издигнаха. И сега тия майстори-строители няма да се посрамят. По примера на големия майстор Колю Фичето те ще устоят на думата си.

Младен МИНЧЕВ

от Обществената редакция на в. „Борба" в Дъскот

ПРЕДСРОЧНО

Потребителната кооперация „Наркоп" в Павликени през 1966 година следва да изкупи редица селскостопански произведения. Те надхвърлят цифрата 330 тона.

В чест на Деветия конгрес на нашата Партия, колективът при сектор „Изкупуване" даде допълнително обещание да осигури най-малко 50 тона селскостопански произведения над плана. Отрано задачите бяха разпределени правилно между закупчиците от града и селата Недан и Патреш. Едновременно с това беше изградена и много добра организация при приемането и съхраняването на изкупената продукция. Благодарение на всичко това и най-вече на упоритата дейност, която всекидневно извършват старателните закупчици, плановите задачи се изпълняват много добре.

До 15 май т. г. например са изкупени 773 000 яйца при годишен план 800 000. Така е и с други селскостопански произведения.

Ив. Горанов

НЕПРЕКЪСНАТИ ГРИЖИ ЗА ЛОЗЯТА

Лозарството се развива с особено бързи темпове в Дичин. То носи добри доходи и се очертава като основен отрасъл при нас. Затова и грижите към лозята са твърде големи. Рано тази пролет, след отгребването, кооператорите от двете тракторно-полевъдни бригади в селото наториха с по 10 кг амониева селитра и с по 15 кг гранулиран суперфосфат на декар. Освен есенната, те направиха и пролетна резитба за почистването на лозовите чукли от сухи и стари пръчки. На лозите е оставено само онова, което е необходимо. Това агротехническо мероприятие бе приложено на 700 декара.

Досега лозята са окопани два пъти машинно. Окопани са на ръка два пъти и защитните зони. Затова и трева в блоковете почти няма. За правилното разполагане на отводите и младите леторасти и проветряването на лозите бе опъната три реда телена конструкция, вместо два, както беше по-рано. Лозите са извързани грижливо. Направено бе и зелено почистване за отстраняване на ненужните леторасти както на самите чукани, така и на пръчките за плод.

Лозята в Дичин се пръскат четвърти път сега. Това се извършва с три машинни пръскачки. А за ускоряването на работата се използуват и гръбни. Тук особено проличава усърдието на кооператорите Нено Илиев, Илия Илиев, Никола Йорданов, Любен Нанков и други. Тази година разтворът се приготвя механизирано. Синият камък се разтваря с пара. Това не само облекчава труда на кооператорите, но чувствително увеличава производителността на труда при тази производствена операция.

Богата реса е обкичила дичинските лозя и обещава, при добри грижи, високи добиви. Досега те са опазени от мана. Не случайно звеното на Здравка Ангелова от бригадата на Андрей Димитров в чест на Деветия конгрес на БКП увеличава обещанието си за своите 21 декара от 1100 на 1500 кг грозде от декар.

Петко СПИРДОНОВ

138)

Щит и Меч

роман от съветския писател

Вадим Кожевников

Действията на Шайнглиц не убегнаха от вниманието на гестаповеца, който, влизайки в залата заедно с другите съпровождащи Шварцкопф, беше останал до вратата. Той постави на свития си лакът парабел с удължено дуло и го насочи в гърба на Шайнглиц.

„Само това не стигаше, — помисли Йохан. — Ще се провали заради това, че някого тук ще убият. Макар че това донякъде беше забавно и полезно: един мръсник по-малко". Но — уви — той нямаше право на такова удоволствие! И колкото да бяха противни на Йохан пияната надменност и високомерие на есесовеца, колкото и отвратителен да беше Хенрих, наложи се да поеме върху себе си ролята на миротворец.

— Ба! Хенрих! От къде се появи, дявол да те вземе? — възкликна той с ентусиазъм.

Той направи с ръце такова движение, сякаш разтваряше обятия. Наистина, при всичко това Йохан не съумя да придаде на лицето израз на възторг или даже на приветливост. Очите му бяха презрително студени.

Хенрих трепна. Пияното му зло лице стана изведнаж жалко.

— Това ти ли си, Йохан? — стресната и изумено запита той. — Е, знаеш ли, потресен съм! Такава среща. . . — Сияйки в усмивка, заобиколи Ландсдорф, сякаш на пътя му беше не човек а стол, хвана ръката на Вайс, примъкна го към себе си. Пре гърна го. Тържествено обяви на съпровождащите го хора: — Господа! Представям ви моя най-добър приятел Йохан Вайс. — Почтително се представи на Ангелика, фон Залц, Шайнглиц и Ландсдорф: — Имам чест — Хенрих Шварцкопф. — Наведе глава, кракна токове, каза с извинителен тон: — Ако моето поведение беше неучтиво, готов съм да си наложа всякакво наказание.

— Хер хауптщурмфюрер, вие винаги и навсякъде ли действувате така решително? — осведоми се Ангелика. — Или само. . .

— Моля, извинете, — измърмори Хенрих и се обърна към Ландсдорф: — И вие също, господин Ландсдорф. — Добави с натъртване: — Ние с вас сме се срещали в Берлин при райхсфюрера, ако благоволите да си спомните. — Посочвайки с очи Вайс, добави: — Още тогава ви питах за моя приятел.

„Значи, Хенрих не напълно е оскотял, ако говори за мене с Ландсдорф, — помисли Йохан. — Няма какво, в полза на делото трябва да се възстановяват отношенията".

Като постави ръка на рамото на Шварцкопф, той каза усмихвайки се:

— Ние с Хенрих сме стари приятели.

— В същност, — любезно каза Хенрих, гледайки в очите на Ландсдорф, — аз съм ваш гост.

— И запита вече с официален тон: — Получихте ли телеграма от Берлин?

— Да, — сухо отговори Ландсдорф, — Получих.

— Този особеноупълномощен на райхсфюрера съм аз. — И Хенрих още един път се поклони, но този път по-сдържано, със строго достойнство.

— Съм на вашите услуги, — каза Ландсдорф.

— Отлично! В такъв случай ще помолим за извинение дамата. — Вдигна съкрушено рамене: — Служба. — Обърна се към Вайс: — На тебе също ще се наложи да напуснеш приятното общество — по същите причини, като нас с господин Ландсдорф.

При вратата за апартамента на Шварцкопф, определен му в същия този дом, стояха на стража есесовци.

„Оказва се, Хенрих е птица с висок полет", — определи Йохан.

В кабинета, където имаше два огнеупорни шкафа, а на масата — няколко телефонни апарата, Хенрих предложи на Ландсдорф да се разположи върху огромния кожен диван и даже грижливо придвижи към него масичката за пушене. Като сядаше на стол редом с Ландсдорф, Хенрих каза, както се стори на Вайс, с коварна скромност:

— В същност, аз съм профан във вашите работи. Поради това не търсете в моя въпрос нещо друго, освен желанието да получа полезни сведения от толкова високопочитан и с голям опит човек, като вас.

Ландсдорф, като позабави, отговори предпазливо:

— Готов съм, господин хауптшурмфюрер, да ви бъда полезен.

— На мене — едва ли, — каза с усмивка Хенрих. — На райхсфюрера!

Лицето на Ландсдорф се опъна и като че още по-изсъхна.

Надутата физиономия на Шварцкопф загуби изражението на незаинтересованост. Като се наведе ниско към Ландсдорф, той каза твърдо и неприязнено:

— Съдейки по вашето донесение, в индустриалния център на противника вече няколко месеца успешно действува разузнавателна организация под знак „VI". Тази организация неведнаж се попълва с разузнавателни групи и техника. Възглавява я агентът Гвоздея. Ако не греша нали Гвоздея? Човек с ампутиран от вас крак?

Ландсдорф мълчеше.

Хенрих се усмихна.

— Тази организация ни информира за технологията за производство на новите съветски танкове. Сведенията бяха доста утешителни. Круповските специалисти, като изучиха тази технология, дадоха заключение, че бронята на съветските танкове е подобна на черупка на орехи. Отлично! Но моторизираните части на вермахта засвидетелствуваха обратното. Поради тази малка разлика в оценката на новите съветски машини ние понесохме тежки загуби. На коя сметка ще заповядате да ги отнесем?

— Предполагам, — каза Ландсдорф, отпускайки белите си вежди, — че. . .

— Една минута, — прекъсна го Хенрих, — още не съм завършил. По-нататък. Същата тази група организира диверсия. С мощен взрив беше унищожен монтажният цех. Така ли?

Ландсдоф кимна.

— Но, — отново се усмихна Хенрих, —нашата агентура съобщи, че този взрив беше нужен на самите болшевики за изкопаване основите на нов цех, който те сега строят там, — Продължи с насмешка: — Колко странна съзидателна диверсия в полза на противника, не е ли истина? Не ви ли огорчава това, господин Ландсдорф? Смея да ви уверя, райхсфюрерът беше необикновено учуден от всичко това. По-учуден, отколкото в случай, че би ви се удало да разрушите завода. Райхсфюрерът ме помоли да се осведомя при вас, не смятате ли за възможно да разясните толкова загадъчните събития.

Лицето на Ландсдорф посивя.

Вайс, като се вслушваше напрегнато в разпита, извършен над Ландсдорф— тъй като онова, което ставаше тук, не можеше да се нарече другояче, — разбираше, на каква опасност се подхвърля цялата провеждана с помощта на Гвоздея операция, имитираща работата на крупна антисъветска организация в съветския тил. Той бе длъжен, без да се бави нито секунда, да намери спасителен ход. Но как?

Лениво протягайки се, с капризна интонация в гласа, Вайс запита Шварцкопф:

— И заради тази празна работа ти ни принуди да напуснем обществото на фройлайн Ангелика Бюхер и се лиши от удоволствието да се запознаеш по-отблизо с нея? — Упрекна го: — Ти си станал истински чиновник, Хенрих.

Шварцкопф нетърпеливо дръпна рамо.

(Следва)

Държавно земеделско стопанство—Велико Търново

ТЪРСИ

1. Монтьори на трактори и автомобили 4 души;
2. Електротехници 4 души;
3. Електротехник по автотракторни инсталации 1 човек;
4. Ковач 1 човек;
5. Техник по механизация на животновъдството 1 човек;
6. Трактористи 5 души.

Желаещите да се отнесат до „Личен състав" на стопанството (в сградата на МТС, Велико Търново).

3—2

ДЪРЖАВЕН ЕКАРИСАЖ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ТЪРСИ

1. Среден машинен техник;
2. Работници на трупна маса;
3. Пазач—невъоръжена охрана.

Постъпване веднага. Трудови възнаграждения съгласно одобрената щатна таблица. Кандидатите могат да бъдат и не жители на Велико Търново.

Справки всеки ден—тел. 33-50

2—2

БОРБА
ЛИТЕРАТУРА ИЗКУСТВО КУЛТУРА

Народните читалища пред IX конгрес на БКП

Още от създаването си преди 110 години народните читалища работят като самобитни наши културни институти. Чрез своята многостранна дейност те издигат културното ниво и политическата съзнателност на населението. Особено богата и разнообразна е тяхната дейност след победата на социалистическата революция у нас. Няма политическа или стопанска задача, на която народните читалища да не откликват. Само през миналата година музикалните, театралните и танцови състави са изнесли 1987 спектакли пред 850 400 зрители, а от началото на тази година до изборите имат 760 излизания. С богатите си и разнообразни програми, изнесени по села, квартали, с проведените празници на песните и танците те превръщаха много дни в местни културни празници.

Със своята многостранна дейност народните читалища утвърждават в съзнанието на трудещите се новите добродетели и любов към славната БКП и народното правителство.

Те откликнаха и на желанието — книгата по-близко до производителя и във всеки дом. Само през миналата година са раздадени 1 247 631 тома книги на 73 324 читатели, от които 809 550 тома са раздадени в селата.

След извършената голяма масово-културна дейност, по време на изборите, читалищата продължиха възпитателната си работа със същата сила, за нови успехи в общото дело на Партията.

Сега вниманието на читалищата е насочено към разнообразяване формите на работа и въздействието им за мобилизиране силите на трудещите се за изпълнение на обещанията и достойно посрещане на Деветия конгрес на Партията. На много места читалищните ръководства, заедно с Отечествения фронт и народните съвети, приеха свои мероприятия. Правят преглед на репертоарните планове на колективите, готвят се за превръщане дните пред конгреса в дни на най-високо напрежение за изпълнение на стопанските задачи и провеждане на широка политическа и културно-масова дейност.

С настъпването на усилената селскостопанска работа следва бързо да се преустрои цялата читалищна дейност. Тя трябва да се пренесе на работните места. Да се разкрият допълнително подвижни библиотеки, филиали. Да се засили разносът на книги по работните места и по домовете.

Наред с лекоподвижните агитки, които се ползуват всяка година за изнасяне на програми, колективите отсега трябва да обсъдят своите репертоарни планове и в тях по-пълно да бъдат отразени живота и многостранната дейност на Партията. Да започне подготовката и редовно изнасяне на концерти, литературно-музикални програми.

Всеки ден лекторите от селските, общинските и окръжните лекторски групи се срещат с хората от предприятията, учрежденията, кварталите и кооперативните и държавните земеделски стопанства. Нужно е, обаче в дните пред конгреса да се засили още повече дейността на всички лекторски групи.

В дните пред конгреса цялата политическа и масово-културна дейност на народните читалища да се провежда под девиза: „За тебе, Партийо любима, най-високи дела!"

Георги МИХАЙЛОВ
секретар на Окръжния читалищен съвет

Христо Медникаров

ЗАКЪСНЕЛИТЕ КИНОСНИМАЧИ

Киноснимачи, закъснели сте!
Няма го моето старо градче.
То си отиде.
Изтрополяха по калдъръма
годините стари с кончета мършави
и се зарееха в прашното минало.
Ниските къщи с прозорчета малки
като очила на старици
грохнаха мъртви от силното слънце.
Тук-таме само още се мяркат
като вдовици.
Фирмите смешни над ниски дюкянчета
са вече слепи.
Няма оная саждива ковачница.
Бай Мирчо мотики не клепе.
В града на пазар колибари не слизат
вече със свински цървули.
Само в музея ни може да видите
какво са по-рано обували.
Блокове слънчеви свода подпират,
с антените в къщи света привличат.
Само Балкана, глава надигнал,
не остарява, не подмладява,
а ние с вековна го обич обичаме.
Киноснимачи, закъснели сте!
Моето старо градче си отиде
не ви дочака. . .

Недялко Чалъков

НА ГОСТИ В МОЯТА СТАЯ

Аз се връщам гостенин сега. . .
Искам топли думи да ти кажа.
Моят свят
откривам със тъга
по витрини и паважи,
дето нося твойта топлина.
Не забравям
аз,
че тука се родих,
И че тук живях.
Всяко кътче моя смях познава.
Моя детски,
моя искрен смях!
Мама влизаше във стаята тогава
и поставяше на селската софра
хляб, затоплен
в нежните й длани.
Мама беше толкова добра; —
трябваше самичка да остане. . .
И самотни
в стаята стоят
две легла,
със топъл дъх застлани.
Чакат да се върне някой ден
синът
заедно със своите акрани.
Но не се завръщам. . .
Моят път
във далечината продължава.
А във мойта стая
в моя роден кът
само „добър вечер" си остава. . .

Сава Пеев

ТОПЛИНАТА НА ПРЪСТТА

Какво не крие тази суха пръст!
Аз буца взех, разчупих я с ръцете,
а после стрих от нея малък къс
и сам превих пред нея колене. . .
Пръстта целунах с влажните си устни
и аз почувствувах чудна топлина,
с която топлят се през дните късни
посетите в браздите семена.
Изправих се. Във мене сетих сили
и бликаше в гърдите радостта.
Разбрах, че устните ми бяха пили
живот направо от пръстта.

БАЛЕТЪТ НА МЛАДОСТТА

Балетната школа в Горна Оряховица съществува само от няколко години. Но постигнатото за това кратко време е радващо и дава надежди за още по-големи успехи. На състоялия се преди няколко дни спектакъл възпитаниците на школата зарадваха трудещите се с прекрасни изпълнения. (На снимката).

Етюдите „Златните пръсти" (из балета „Червеният мак"), валсът „Ожидание", „Адажио", „Кубинска приказка" и др. основателно предизвикаха възторг. Майсторските прояви на отличничките на балетната школа Мая Иванова, Ваня Тотева и Александър Радинов бяха многократно аплодирани.

Ръководителката на школата Стефка Антонова, която работи неуморно, има право да се гордее.

Г. Маринов

Атанас Смирнов

ИЗ ПОЕМА ЗА БАЧО КИРО

Посрещай госта! Плоската гласи!
Не ти се става ли? Не ти се чува?
О, никой няма да се съгласи
сега Миткалото да боледува.
И слушай, не за да те утеша
— не се тешиме ний с утехи женски —
ще кажа, че и да бере душа,
не губи дух Матей Преображенски.
— Не губи дух, че винаги е с нас! —
така одеве твой земляк ми рече
и с радост слушах неговия глас,
когато прага ти прекрачвах вече.
И как го каза — златни му уста —
замислих се над тия прости думи. . .
Колко години вече радостта
разнасяш ти по прашните ни друми!
Недей да се усмихваш под мустак,
че май ме на поезия избива.
Ти хвърли искра в робския ни мрак
и да те славя със стиха си — бива!
Както на всички и на мен така
ти идваше на помощ — колко пъти!
Усмихна се, подаде ми ръка
и даскала неопитен напъти.
Какъв ти даскал — момък голобрад.
Сам знаеш, бях слуга във манастира.
Овцете по поляната пасат,
а аз със мъка сричам по псалтира.
Рисувам буквите, чета на глас
и боба не поглеждам даже де ври. . .
И станах даскал в Коювци тогаз
за двеста гроша и едни калеври. . .
О, мои мили дни на младостта!
И днес ме нещо във гърдите стяга.
Аз тръгнах с чудна жажда по света
с торба на гръб и скитнишка тояга.
Но дето и да идех — в Цариград,
във Букурещ ли със дворци кристални, —
все някой глас ме викаше назад
към наште майки и сестри страдални.
Все виждах, как изпраща ме на път
невястата ми и стои самичка
и как, след като се простим, блестят
сълзите й по моята абичка.
И аз се връщах. . . Уморен вървях
с нозе подбити като през стърнище,
а нощем, в сънищата си, летях
към мойто бедно бащино огнище.
Там дето знаех — в скърби и любов —
че същата се робска песен пее
и както казва Ботьов — в гняв суров —
и турчинът над него че беснее. . .
Ти помниш, как си страдал и копнял
по нашата родина мъченица,
когато във чужбина си живял,
далеч от Негованка и Росица.
И ме разбираш. . . Привдигни се, брат!
Припомням най-голямата ти слава.
Във Белград вашите тръби тръбят
и гарнизонът турски се предава.
И сам Раковски — като във лъчи —
със Левски и със тебе се ръкува.
Блестят от радост твоите очи
сърцето във гърдите ти ликува.
Със Левски. . . Ще ми се да продължа
— прелиствам вече страница голяма.
Но погледни — ръката ти държа
наместо плоска, а пък ти. . . задряма! . .

Денчо Марчевски

АЗ ЕДИН БАЧО КИРО СЪМ...

Днес, 9 юни, се навършват 90 години от обесването на Бачо Киро, български революционер и просветител, роден през 1835 г.

ЕДНА сутрин вратата на средния кауш се отвори. Заптието извика:

— Даскал Киро от Горни турчета!

Съдът заседаваше в една голяма стая на конака. Четиринадесет души съдии — седем турци и седем българи — бяха насядали зад масите. Начело седеше председателят Али Шефик бей — едър шестдесетгодишен мъж с благоразумно умно лице. Встрани до един прозорец седеше Джовани Икономов, комуто бе възложено да защищава Бача Кира.

Двама заптии с пушки в ръце въведоха в голямата стая Бачо Киро: имаше нещо мило в този слабичък, среден на ръст, чисто облечен селянин. Под износената, не за неговите плещи, абичка се белееше чиста риза. Потурите му бяха изтрити от кал. Взел беше от някого здрави цървули.

Посочиха му къде да застане. Той спокойно се изправи, малко блед, избръснат, с гладко прилепнала, разделена през средата на темето коса.

И обходи с поглед съдиите. Ето тия очи накараха умния, проницателен председател на съда да приведе глава. Имаше нещо много чисто, много светло във виненитe очи на този въстаник. И не беше то смирение, ни страх, ни молба. „Аз вярвам в правдата и светостта на делото, заради което съм готов да пожертвувам живота си — говореха тия очи. — Мене вие можете да убиете, но правдата не можете уби!"

— Името ти? — запита Али Шефик бей, като се постара да смекчи гласа си.

— Киро Петров. . .Бачо Киро, тъй ми викат в село и децата, и възрастните. Поет и учител съм. Децата учих в училище през цели двадесет и пет години. Песни пиша за милото ни Отечество.

Той погледна през отворения прозорец, огрян от пролетното слънце. Забрави за съдиите, за зяпачите турци, насядали край срещната стена, за неколцината вестникари, които го гледаха с любопитство. Усмихна се на нещо, което сам той виждаше, и започна да декламира:

Нямах в света богатство,
но живях с голямо благородство
От ден на ден смъртта ми приближава,
а само едно желание ми остава:
да послужа на милия си народ
и да жертвувам за него своя живот!

После Бачо Киро издекламира същото стихотворение на чист турски език.

Съдиите в почуда се споглеждаха. Смая ги този слабичък, чист и наглед кротък човечец, облечен в прости селски дрехи. Павликенският бей Етем, комуто Бачо Киро неведнаж бе гостувал, се наведе и пошепна нещо на Али Шефик бей. Председателят, усмихнат, поклати глава.

— Вижда се, учен човек си. Казаха ми, че имаш жена, пет деца. Не ти ли досвидя за тях? И къща си имаш, и градина, не си останал гладен и ти, ни челядта ти. Какво лошо си видял от турския народ, че излезе да се бунтуваш срещу него?

— Аз не се бунтувам срещу сиромасите турци. И те ходят окъсани като нас, добри и кротки са, когато няма кой да ги насъсква срещу българите. Бунтувах се срещу тиранското султанско правителство! Прочетох една статия в цариградския вестник „Право", пълна с лъжи за дадени нам правдини, и реших да стана бунтовник. За свещена отечествена свобода реших да работя и умра!

Бачо Киро разказа какво е направил, докато да изведе сто те момчета из село.

Старият Етем бей от Павликени отново се приведе към председателя, посочи му обвиняемия, после сам се чукна с пръст по челото. А то значеше: този даскал не е вече с всичкия си ум.

Защитникът Джовани Икономов махна с ръка към Бачо Киро да млъкне, па се обърна към съдиите:

— Добре казва нашият уважаем Али Шефик бей: какво му е липсвало на Бачо Киро? Има си жена, деца, къща! Обичат го и уважават в село. На турски той чете и тълкува русенския турски вестник „Туна". Чете корана по-добре и от ходжата! Толкоз се учил, че умът му се помътил, щом учителят е решил да стане бунтовник, защото прочел една статия във вестник „Право"! Кой човек с ума си става бунтовник само заради една статия?

Съдиите одобрително заклатиха глави. Дори и председателят изглеждаше доволен. Но ето че за обща изненада Бачо Киро тропна ядосан с крак.

— Не е вярно, аз не съм луд!

Защитникът смръщи вежди и вренчено загледа обвиняемия. Овладя се от изненадата и продължи речта си:

— Луд! Вие го чухте как приказва, каквото му дойде на устата. Бъдете снизходителен към този вдетинил се, иначе, добър човечец.

Съдиите ведно с председателя явно взеха страната на обвиняемия. Адвокатът, доволен, се отпусна на стола.

Бачо Киро стоеше неподвижен и намръщен, захапал устни. Вижте какво са намислили! Искат да го изкарат луд, за да го избавят от бесилото! Ще спасят един човешки живот, за да опетнят великото дело, за което се проля толкова кръв! Ами че нали тогава цял свят с право ще каже: луди хора повели селяните на заколение! О, не, няма да стане тъй! Бачо ви Киро не се бои от смъртта! Ето я, той ще я прегърне!

И стана нещо, което накара съдиите да се вцепенят от учудване.

Бачо Киро още по-високо вдигна глава и гневно извика:

— Луди хора въстание не вдигат!

После гласът му тържествено прогърмя:

Аз един Бачо Киро съм.
Без страх от турчин комита съм.
Пушка на рамо аз турих,
манастир Дряновски намерих.
Правда да диря аз скочих
и сам въжето си окачих!

В голямата стая надвисна зловеща тишина. Очите на всички се обърнаха към председателя. Али Шефик бей, позеленял от яд, изкрещя.

— Вземете го!

Заптиите избутаха навън Бачо Киро. Съдът подписа смъртна присъда чрез обесване.

* Откъс из романа „Дошло е време".

КУЛТУРНО ОГНИЩЕ

ОБРАЗЦОВОТО НАРОДНО ЧИТАЛИЩЕ „Искра" във Велико Търново няма вековна история. Но за седемдесетте години от своето съществуване то даде своя огромен принос за културното издигане на старопрестолния град.

Първите страници от историята на читалището ни въвеждат в една от килиите на църквата „Св. Марина", където запалени великотърновци слагат началото му. Първото просветно звено е библиотеката, с малкото книги от кварталите. По-късно се създава театрален състав, като приходите от представленията са предназначени за обогатяване на библиотечния фонд.

Библиотеката към читалището, която разпръсква знания и светлина вече 70 години, сега разполага с богат книжен фонд — 29 308 тома художествена, обществено-политическа, научна и друга литература. Стремежът на библиотекарката Та Лянкова и на нейните предшественички е бил да доставят всичко ново и интересно. Затова броят на читателите и на раздадените книги непрекъснато расте. Равносметката от началото на годината досега е 2 334 читатели и 22 342 раздадени книги. Многоброен е доброволният актив от книгоноши и отговорници на подвижните библиотеки. Те помагат книгата да достигне до всеки дом, до всеки читател.

Похвална е разнообразната културно-масова дейност на библиотечните работници. Хубави прояви са читателските конференции, организирани с работници, служители, учащи се. С обсъждането на книгите „С обич и вяра", „Един ден на Иван Денисович", „Гореща вълна над Берлин", „Сърце на длан" и много други библиотекарката Лянкова и колежките й търсят път към сърцата на хората. Те горят от желанието да направят книгата техен верен приятел. За гордост на града ни, през миналогодишния национален преглед, библиотеката се нареди на едно от първите места в страната.

Образцовото народно читалище „Искра" се гордее и със своите музикални състави. Та кой не познава прекрасните изпълнения на певиците на Талка Боянова, които пеят песни с чудно майсторство!

Много жар и сили вложи младата диригентка, за да издигне в няколко години битовия хор на професионално-художествено равнище. Още в първите си години съставът бе класиран на второ място в радиофестивала „Пеят народни таланти", неговите концерти във „Варненско лято" плениха многобройни наши и чужди гости. Нима не потреперва у всеки великотърновец чувството на гордост, когато слуша по Радио София нашите народни певици? Венец на успехите беше завоюването на високото звание „Лауреат на Втория републикански фестивал" и награждаването на ансамбъла със златен медал.

От 8 години към читалището е изграден и оркестър от народни инструменти — гъдулки, кавали, гайди, виоли, тамбури с ръководител Дончо Дочев. Немалък за общите успехи е и делът на този оркестър. Освен солови оркестрации, той съпровожда ансамбъла, солистите, танцьорите. Радостно е израстването му в техническо отношение. Неведнаж великотърновци са аплодирали майсторското изпълнение на гъдуларите Живко Георгиев и пионера Драгомир Цацинов, на кавалджиите Георги Пеев, Ганчо Христов и други.

Преди година назря идеята и за изграждане на танцов състав, за да се оформи изцяло ансамбълът. Бяха поканени младежи от „Д. Георгиев", „В. Мавриков", Радиозавода, Промкомбината. Дойдоха 40 млади хора и съставът се оформи. Предстоеше много труд, за да се изравни с хора и оркестъра. Решаваща дума имаше ръководителят Кински. В кратък срок, при напрегната програма, се подготви първият концерт. С успех бе представена „Пролетна картина" и „Сватба". Макар и млад, в състава се чувствува стремеж за културно изпълнение — чистота, яркост, подвижност, изящество. „Пролетният танц" се изпълнява с много грация, а от мъжкия танц лъха сила и мъжество. Скоро великотърновци ще имат възможност да видят два нови танца — „Младежко надиграване" и „Дружки".

С многоликата си дейност към която трябва да прибавим и лекционна просвета, Образцовото народно читалище „Искра" се явява като огнище, което дава своя принос за културното издигане на Велико Търново.

Нина ИВАНОВА

Една полезна инициатива

Неотдавна в Държавни захарни заводи — Горна Оряховица се проведе практикум с програмните работници от града.

В клуба на Захарна фабрика беше изслушана лекцията: „Жанрови форми в радиожурналистиката". Прослушани бяха и няколко показни записа на магнитофонни ленти. Участниците в практикума посетиха и цеховете на завода за нагледване на материали. Написаните репортажи, очерци, интервюта и др. бяха рецензирани.

Това беше една полезна инициатива. Тук бяха дадени насоки за по-нататъшната дейност в програмната работа за разнообразяване формите на предаванията, да се пише повече за трудовия подем пред Деветия конгрес на Партията.

Ст. Иванова

в. „БОРБА"
Стр. 4, бр. 69, 9. VI. 1966 г.
Индекс 21 301

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба" — В. Търново, ул. „В. Левски" № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; Зам. гл. редактор 25-26; отдели „Партиен живот и пропаганда" и „Низов печат и до и сатира" 23-08; отдел „Селскостопански" и „Култура, бит, хумор кореспонденция и фотосътрудник 24 59; коректори и дежурен ре ктор 33-79.

Филиално полиграфическо предприятие „Димитър Найденов" — Велико Търново